

Като печать на мышкѣ-тѣ си:
Зашото любовь-та е крѣпка като смърть-тѣ;
Ревнованіе-то жестоко като адъ:
Свѣтканіе-то му свѣтканіе отгнено, пла-
мыкъ устремителенъ.
7 Много вода не може да угаси любовь-тѣ,
Нито рѣки могутъ да ѹж потопятъ:
“Ако бы даль нѣкой всичкѣй-тѣ имотъ
на домъ-тѣ си за любовь-тѣ,
Съвѣтъ ѿ ше го прѣзять.
8 Ный ^жимамы малкъ сестрѣ, и нѣма
съесцы:
Що ѿе направимъ сестрѣ си,
Въ день-тѣ въ който стане рѣчъ за неїж?
9 Ако е стѣна ѿе съградимъ на неїж спре-
бъришъ твърдѣль:
И ако е дверь, ѿе ѹж обвържемъ съ ке-
дроўни дъски.

10 Азъ съмъ стѣна, и съсци-тѣ ми като
стѣллове:
Тогазъ бѣхъ прѣдъ очи-тѣ му като миръ
намѣрила.
11 Соломонъ имаше лозіе у Баалхамонъ:
“Даде лозіе-то на стражы:
Всякъ трѣбваше да донесе за плодъ-тѣ му
тысяцъ сребреници.
12 Мое-то лозіе е прѣдъ мене:
Тысяца-та нека съз за тебе, Соломоне,
И двѣстѣ за онѣзъ които пазяти плодъ-
тѣ му.
13 О ты, която сѣдишъ въ градинѣ-тѣ,
Другари-тѣ внимайшъ въ гласъ-тѣ ти:
“Направи мя да ^{го} чујшъ.
14 ⁱБѣразъ, възлюбленный мой,
И ⁱⁱбѣди подобенъ на сирне, или на еленче,
Върху ароматскѣ-тѣ горы.

КНИГА НА ПРОРОКА ИСАІХ.

ГЛАВА 1.

1 ^a Видѣніе-то на Исаїшъ Амосовъ-тѣ сынъ,
което видѣ за Іуджъ и Іерусалимъ, въ дни-
ти на Озїшъ, Іоѳама, Ахаза и Езекійлъ,
царіе-тѣ Іудини.
2 ^b Чуйте, небеса, и слушай, земле;
Зашото Господъ говори:
“Сынове вѣспитахъ и отрастихъ,
Но тѣ отстѣпихъ отъ мене.
3 ^c Воль-тѣ познава стопана си,
И осел-тѣ ясли-тѣ на господаря си:
“Израиль не знае,
Людіе-тѣ ми ^dне разумѣватъ.
4 Увы, народъ грѣшенъ, людіе натова-
рени съ беззаконіе,
^e Сѣме на злодѣйци, растрѣни сынове!
Оставихъ Господа,
Прѣзрѣхъ Святый-тѣ Израилевъ,
Вѣрихъ ся назадъ.
5 ^f Дѣ можете да бѣдете бити като прила-
гате бунтуваніе?

Всичка-та глава е болна,
И всичко-то сърдце изнемощѣло.

6 Отъ стѣлкѣ-тѣ на ногѣ-тѣ дори до гла-
вѣ-тѣ нѣма въ него цѣлостъ,

^g Но струпей и посиненія, и гнойны раны:
“Не ся стисніхъ, нито ся обвѣрзахъ,
Нито ся омегчихъ съ мазъ:
7 ⁱ Земя-та ви е пуста,
Градове-тѣ ви изгорени съ огнь:
Земѣкъ-тѣ ви, чужденци ѹж поїждѣать
прѣдъ очи-тѣ ви,
И е пуста, като разорена отъ чужденци:
8 И Сіонова-та дѣщера е оставена като ко-
либъ въ лозіе,
Като ⁱⁱпѣдарницѣ въ градинѣ на кра-
ставици,
“Като градъ обсаденъ.
9 ^j Ако Господъ ^kСаваоѳ не бы ни оста-
вилъ малъкъ остатъкъ,
Като ^lСодомъ быхъмъ станжли,
На Гоморъ быхъмъ ся уподобили.
10 Чуйте слово-то Господне, ^mкнязове Со-
домскы:
Слушайте законъ-тѣ на Бога нашего, лю-
діе Гоморскы:
11 Защо ми е ⁿмножество-то на жертви-тѣ
ви? говори Господъ:
Съйтъ съмъ отъ всесъжженія на овни,
И отъ тѣстинъ на огноны:
И не ми е угодна кръвъ отъ юнцы,

^a Прит. 6; 35.

^b Іез. 23; 33.

^c Мат. 21; 33.

^d Гл. 2; 14.

^e Откр. 22; 17, 20.

^f Гл. 2; 17.

^a Числ. 12; 6.

^b Втор. 32; 1. Іер. 2; 12; 6;

19; 22; 29. Іез. 36; 4. Мих.

1; 2; 6; 1, 2.

^c Гл. 5; 1, 2.

^d Іер. 8; 7.

^e Іер. 9; 3, 6.

^f Гл. 12.

^g Гл. 57; 3, 4. Мат. 3; 7.

^h Гл. 9; 13. Іер. 2; 30. 5; 3.

ⁱ Іер. 8; 22.

^j Втор. 28; 51, 52.

^k Іов. 27; 18. Ілач. 2; 6.

^l Іер. 4; 17.

^m Ілач. 3; 22. Рим. 9; 29.

ⁿ На воинства-та.

^o Быт. 19; 24.

^p Втор. 32; 32. Іез. 16; 46.

^q 1 Цар. 15; 22. Псал. 50;

8, 9; 51; 16. Прит. 15; 8;

21; 27. Гл. 66; 3. Іер. 6;

20; 7; 21. Амос. 5; 21, 22.

Мих. 6; 7.